

rozsiahle a hlboké, má za následok bezpodmienečne smrť. Počet rán — 10 — a roztrieštenie lebečnej kosti ukazujú jasne silu a konzekventnosť, s akou bol útok proti tomuto dôležitému orgánu tela vedený, a prihliadneme-li pri tom k zisteniu, že obžalovaní poškodeného bili kamením po hlave i iných častiach tela, až upadol do bezvedomia, t. j. že obžalovaní pokračovali vo svojom útoku tak dlho, až poškodený nejavil už známky života, možno z týchto skutkových zistení uzatvárať jedine na úmysel obžalovaných zbaviť poškodeného života, t. j. zabiť ho, ako to porotcovia správne z týchže prvkov skutkových uzavreli u prvého obžalovaného, teda že i obžalovaní I. Š. a M. Š. jednali v úmysle predpokladanom pri skutkovej podstate podľa § 279 tr. z. Mýlili sa tedy porotcovia, keď u obžalovaných I. Š. a M. Š. zodpovedali záporne právne otázky každej skupiny, dané podľa § 279 tr. z., a kladne odpovedali len na výpomocné hlavné právne otázky, dané podľa § 306 tr. z., v dôsledku čoho porotný súd mylne kvalifikoval ich čin len ako ťažké ublíženie na tele so smrteľným výsledkom podľa § 306 tr. z., a bolo treba zmätočnej sťažnosti uplatňujúcej v tomto smere zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. vyhovieť, rozsudok v tejto časti zrušiť podľa 1. odst. § 33 por. nov. a čin týchto obžalovaných kvalifikovať podľa § 279 tr. z. ako zúmyselné zabitie človeka.

Čís. 5351.

Skutková podstata prečinu podľa § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914 — ak ide o zakázané rozširovanie tlačiva — nie je daná, bolo-li jeho rozširovanie zakázané podľa § 11 cit. zák.

Prekročenie takéhoto zákazu spadá po účinnosti zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n. pod ustanovenie § 18, odst. 1 (so vzťahom na ustanovenie § 1, odst. 3) tohoto zákona.

(Rozh. zo dňa 10. júla 1935, Zm IV 379/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. V., obžalovanej z prečinu podľa § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914, na základe zmätočnej sťažnosti obžalovanej z úradnej povinnosti zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. rozsudky nižších súdov čo do kvalifikácie zisteného trestného činu obžalovanej ako prečinu podľa § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914 a kvalifikoval jej trestný čin ako prestupok podľa § 18, odst. 1 a § 1, odst. 3 zák. čís. 126/1933.

Z d ô v o d o v:

Preskúmajúc odsudzujúcu časť rozsudku vrchného súdu na základe zmätočnej sťažnosti obžalovanej z povinnosti úradnej, zbadal najvyšší súd toto:

Nižšie súdy v časti potvrdenej rozsudkom vrchného súdu uznali obžalovanú vinnou prečinom rozširovania zakázaných tlačív podľa § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914, ktorý spáchala tým, že vediac o zákaze, podľa ktorého ministerstvo vnútra zakázalo na Slovensku rozširovať všetky tla-

čivá, vydané »Medzinárodným sdružením badateľov biblie so sídlom v Prahe«, preca v dňoch 21. a 22. februára 1934 v T. a okolí predávala knihy »Ělet« a »Teremtés«, vydané uvedeným sdružením, ktoré má ústredie v Magdeburku v Nemecku, tedy že rozširovala tlačivá, rozširovanie ktorých bolo ministerstvom z verejných ohľadov zakázané a ktoré boli vydané, resp. tlačené mimo zemí Československej republiky, hoci všetky tieto okolnosti jej boli známe.

Skutková podstata, ktorá zo skutkových podstat uvedených v § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914 v súdenom prípade výlučne prichádza v úvahu, je však daná len vtedy, keď pachateľ rozširoval tlačivá vylúčené z rozširovania podľa § 10, odst. 3 cit. zák. čl., hoci o tomto zákaze vedel. Vrchný súd odvoláva sa čo do zmieneného zákazu na výnos prezídia krajinského úradu v Bratislave zo dňa 30. novembra 1932, čís. 1/13.095/1932 prez., ktorým bol podriadeným úradom intimovaný výnos ministerstva vnútra zo dňa 21. októbra 1932, čís. 44.059/5.

Ustanovením § 19, odst. 1, čís. 2 zákona čís. 126/1933 bolo síce ustanovenie § 10, odst. 3 zák. čl. XIV:1914 zrušené, súčasne však bolo podľa § 19, odst. 4 zák. čís. 126/1933 vyslovené, že nedotknutými zostávajú opatrenia, ktorými bola pred účinnosťou tohoto zákona cudzozemským tlačivám odňatá poštovná doprava, alebo ktorými bolo zakázané ich rozširovanie podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV:1914, a že tieto opatrenia majú tenže účinok ako zákazy rozširovania tlačív podľa § 10 zák. č. 126/1933. Za taký zákaz nelze však považovať citovaný už výnos ministerstva vnútra zo dňa 21. októbra 1932, čís. 44.059/5, lebo týmto výnosom nebolo zakázané rozširovať tlačivá vydané »Medzinárodným sdružením badateľov biblie« podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV:1914, ale — ako citovaný výnos výslovne uvádza — bolo podľa § 11 cit. zák. čl. zakázané ďalšie rozširovanie na Slovensku všetkých tlačív vydaných menovaným sdružením. Prekročenie takého zákazu nespádalo však pod trestné ustanovenie § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914, ale pod ustanovenie § 29, čís. 2 zák. čl. XIV:1914 a za platnosti zákona čís. 126/1933 nespadá pod ustanovenie § 18, odst. 3, ale pod ustanovenie § 18, odst. 1, so vzťahom k ustanoveniu § 1, odst. 3 tohoto zákona.

Podľa uvedeného nelze preto zistenú činnosť obžalovanej podriaďiť ani pod ustanovenie § 24, čís. 3 zák. čl. XIV:1914, ani pod ustanovenie teraz platného (a miernejšieho) predpisu § 18, odst. 3 zák. čís. 126/1933, ale v úvahu prichádza len skutková podstata prestupku podľa § 18, odst. 1 cit. zákona, lebo obžalovaná predávala dom od domu neperiodické tlačivá v rozsahu prez 1 tlačový hárok, tedy kolportovala neperiodické tlačivá iné, než sú uvedené v odst. 1 § 1 zák. č. 126/1933, a tak prestúpila zákaz odst. 3 § 1 cit. zák. Táto kvalifikácia je miernejšia než kvalifikácia, na ktorú uznaly nižšie súdy, a je tedy daný v neprospech obžalovanej hmotneprávnny dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p., ktorého treba dbať z úradnej povinnosti (§ 385, odst. 2 tr. p.). Boly preto rozsudky nižších súdov z uvedeného dôvodu zmätočnosti zrušené podľa § 33, odst. 1 por. nov. a trestný čin obžalovanej bol kvalifikovaný podľa zákona.

Podotýka sa, že trestný čin obžalovanej nebolo možné kvalifikovať podľa § 18, odst. 2, čís. 1 zák. čís. 126/1933, so vzťahom k § 2 cit. zák.,

lebo nebolo zistené, že by bol vydaný krajským úradom v Bratislave zákaz rozširovať závadné tlačivá podľa § 2. Predchodiaci zákaz, vydaný citovaným výnosom ministerstva vnútra podľa § 11 zák. čl. XIV:1914, nemôže byť považovaný za zákaz podľa § 2, odst. 1 a 2 zák. čís. 126/1933, platný v dobe spáchania činu, lebo § 11 zák. čl. XIV:1914 bol podľa § 19, odst. 1, čís. 2 zák. čís. 126/1933 zrušený a dotyčne opatrení, vydaných podľa tohoto zrušeného ustanovenia, neobsahuje zákon čís. 126/1933 obdobného ustanovenia, ako obsahuje § 19, odst. 4 zák. dotyčne opatrení vydaných podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV:1914.

Čís. 5352.

Zákon o trestnom súdnictve nad mládežou (čís. 48/1931 Sb. z. a n.).

Sbieha-li sa s trestným činom, spáchaným pred dokonaným 18. rokom, trestný čin spáchaný po dokonanom 18. roku, spadajúci do oboru príslušnosti súdu vyššieho než okresného, neľze — pokiaľ ide o predpisy práva formálneho — užiť odchýliek stanovených v zákone o trestnom súdnictve nad mládežou, ale treba pokračovať výhradne podľa všeobecných predpisov o príslušnosti súdu a o jeho složení (§ 28, odst. 2 cit. zák.).

(Rozh. zo dňa 10. júla 1935, Zm IV 392/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. F., obžalovanému zo zločinu krádeže, na základe verejného pojednávania, konaného následkom opravného prostriedku generálnej prokuratúry pre zachovanie právnej jednotnosti, vyslovil, že pravoplatným usnesením vrchného súdu v Košiciach zo dňa 27. októbra 1933 bol porušený zákon v ustanoveniach § 384, čís. 4 tr. por. a § 28, odst. 2 zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n. Podľa § 442, posl. odst. tr. por. zrušil najvyšší súd citované usnesenie vrchného súdu v Košiciach a tomuto súdu prikázal, aby o opravnom prostriedku verejného žalobcu, podanom proti rozsudku krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. júla 1933, rozhodol.

D ô v o d y :

Rozsudkom krajského súdu v Košiciach (ako sborového súdu prvej stolice) zo dňa 24. júla 1933 bol obžalovaný M. F., narodený dňa 11. októbra 1914, uznaný vinným sedminásobným prečinom krádeže podľa § 333 tr. z., spáchaným v K., v U. a M. odcudzením rôznym osobám viacerých jazdných kol, a to dňa 30. mája 1933 odcudzením kola v cene 1.100 Kč, dňa 1. júna 1933 kola v cene 800 Kč, dňa 3. júna 1933 kola v cene 500 Kč, dňa 7. júna 1933 kola v cene 700 Kč, v septembri 1932 kola v cene 600 Kč, dňa 19. mája 1933 kola v cene 500 Kč a dňa 27. mája 1933 kola v cene 500 Kč. Proti rozsudku krajského súdu včas vzniesol odvolanie verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. por., domáhajúc sa kvalifikácie činu za zločin podľa § 335 tr. z., resp. § 49, druhý odst., bod 3 tr. nov. Obžalovaný sa s rozsudkom tým uspokojil.